

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8015/2022
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Јакимов, адвокат из ..., против тужене Установе „Центар културе Босилеград“ из Босилеграда, чији је пуномоћник Драган Давитков, адвокат из ..., ради заштите ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 52/20 од 23.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 52/20 од 23.02.2022. године у делу ставова другог и трећег изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 100/15 од 22.01.2020. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиле од 04.09.2019. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, те обавезана тужена да тужилци на име накнаде за искоришћавање њеног ауторског дела исплати износ од 242.484,84 динара са законском затезном каматом почев од 26.12.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу за потраживану накнаду у износу од 80.828,28 динара, са споредним потраживањем. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату накнаде за израду ауторског дела у износу од 112.261,50 динара, са споредним потраживањем. Ставом петим изреке, тужена је обавезана да тужилци надокнади парничне трошкове у износу од 51.640,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 52/20 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и петом изреке. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу ставова другог и трећег изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију на основу члана 441. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 71/11 ... 18/20), у вези са чланом 214а став 4. Закона о ауторским и сродним правима („Службени гласник РС“ бр. 104/2009 ... 29/2016) и члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена. При томе, одредба члана 441. ЗПП на коју је ревизија указала, а којом је приписано да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, није меродавна за одлуку у предметној парници за заштиту ауторског права.

Одредбом члана 214а став 4. Закона о ауторским и сродним правима, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима због повреде ауторског и сродних права када се не односе на имовинскоправни захтев. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаним делом другостепене пресуде одлучено је о имовинскоправном захтеву у висини главнице од 242.484,84 динара, који износ не прелази ревизијски цензус прописан напред наведеном одредбом.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**